COLȚUL TEHNIC

Tehnică în scrimă

ULTIMELE CONCURSURI, printre cari și întrecerea inter-orașe București—Cluj au scos în evidență o serie de tineri elemente talentate. Dragostea pentru sportul armelor și dorința de a apăra cu cât mai multă cinste culorile clubului, este trăsătura caracteristică a noilor trăgători.

In focul luptei aceștia uită de multe ori că în sport un rol de frunte trebuie să-l joace și tehnica. Abaterile prea dese de la regulile impuse sunt dăunătoare atât din punct de vedere al ridicării trăgătorului cât și din acel propagandistic, pentrucă numai un spectacol agreabil la vedere, poate convinge și pe nestiuitori să facă sport. Trebue să mărturisim că în scrimă sport prin excelență științific, tehnica nu este în progres.

In special trăgătoarele, cu rare excepții, au joc imposibil prin faze neclare și lovituri incidentale. Credem că acest lucru ar trebui să atragă atenția atât a maeștrilor de scrimă cât și a F. R. S.

Pentru ridicarea nivelului tehnic se impune în primul rând un element aproape necunoscut la noi în materie de scrimă: antrenorul. Profesorii noștri de scrimă sunt excelenți dar puțini, ei abia pot prididi cu lecțiile la plastron nicidecum să mai facă asalturi de studii cu elevii. Angajarea de antrenori este astăzi o imposibilitate. Deaceea această sarcină revine campionilor cluburilor cari trebue să sacrifice o parte din timpul rezervat antrenamentului lor împlinirii acestei lipse. Participarea la concursuri a trăgătorilor încă este deasemeni un obstacol serios în calea viitoarei lor desvoltări din punct de vedere tehnic. Mai propunem reînființarea acestui premiu „de arme frumoase" pentru stimularea de execuții corecte. Acest premiu să fie de valoare sensibil egală în valoarea premiului decernat câștigătorului și să nu lipsească din nici-o probă la care iau parte trăgătorii tineri.

Credem că astfel va putea fi ridicat nivelul tehnic în scrimă, pentru ridicarea clasei trăgătorilor noștri, chezășia unor frumoase victorii internaționale.

«S'a văzut la St.-Moritz că J. O. nu au un suport solid... a fost o oarecare întrecere sportivă»

SCRIE D. ARH. GH. LICHIARDOPOL, SECR. GEN. ADJ. O.S.P. ȘI CONDUCĂTOR GENERAL AL LOTULUI OLIMPIC ROMÂN IN RAPORTUL FĂCUT IN FAȚA C.O.R.

D. arh. GH. LICHIARDOPOL (secretar general adjunct al O. S. P., conducătorul general al Lotului Olimpic Român).

Publicăm mai jos raportul făcut de către d. arh. Gh. Lichiardopol, secret. gen. adj. OSP și conducător general al lotului olimpic român la St. Moritz.

In fraze lapidare, fără floricele, d-sa caracterizează just jocurile „olimpice" dela St. Moritz, ca o oarecare întrecere sportivă, fără acel solid suport moral, ideal, pe care l-au prezentat, mai mainte de orice jocurile noastre Balcanice. D-sa arată care a fost de fapt scopul final al acestor jocuri, cine au fost organizatorii reali, tratamentul aplicat concurenților, față de vizitatorii cu multe parale și mai ales ostilitatea cu care au fost întâmpinați și priviți sportivii reprezentând țările cu adevărat democrate din Estul Europei. Prietenie solidă, cu adevărat sportivă, a existat numai între reprezentanții țărilor cu democrație populară, cazați în aceiași parte a St. Moritzului.

In sfârșit d. arh. Lichiardopol, arată la capitolul „Considerațiuni tehnice", în puține cuvinte, că echipa noastră s'ar fi putut prezenta mai bine, dar a fost handicapată de o serie de amănunte pe care le veți citi mai la vale.

Și ca încheere, prezentăm un clasament, din care se poate constata că România s'a clasat a 6-a națiune la combinația alpină.

Considerațiuni și aprecieri

In general privind putem aprecia favorabil deplasarea noastră și ca un succes participarea Republicei Populare Române la Jocurile Olimpice de Iarnă 1948.

Impresia făcută de echipă în tot timpul șederii în Elveția a fost dintre cele mai bune și am avut nenumărate mărturii ce îndreptățesc această afirmație. Ni s'au făcut chiar declarații considerând comportarea românilor atât ca sportivi cât și ca oameni ea putând fi dată exemplu celorlalte delegații.

Prezența noastră în Elveția a fost cât se poate de nimerită cu atât mai mult cu cât a coincis cu instaurarea Republicei Populare în România. Propaganda făcută pentru RPR atât prin comportarea echipelor, prin prezența lor la jocuri cât și prin declarațiile făcute presei, sportivilor și oamenilor cu cari am venit în contact poate fi considerată ca foarte pozitivă.

In general primirea ce s'a făcut României a fost strict protocolară și organizatorii s'au achitat de rolul de gazdă în mod onorabil. Totuși am simțit o oarecare răceală în primirea și relațiile cu oficialitățile elveține nu se poate spune că au fost calde și prietenești.

Raporturile noastre cu celelalte delegații au fost foarte reduse și în aceiași notă în afară de țările vecine României cari au fost cât se poate de calde și legături trainice de prietenie s'au strâns între schiorii noștri și cei din Polonia, Jugoslavia, Bulgaria, Ungaria și Finlanda și chiar cu cei din Cehoslovacia deși aceștia locuiau în alt hotel. Unitatea Republicilor Populare s'a manifestat în mod foarte puternic și a fost evident pentru toată lumea că ceeace ne leagă este mai mult decât simpla camaraderie sportivă.

De altfel delegațiile noastre au format singurul cerc în care la Jocurile Olimpice de Iarnă 1948, a domnit buna înțelegere, prietenia strânsă și sinceră sportivitatea deplină, singurul mediu în care s'a manifestat fraternizarea între popoare. Delegațiile republicilor populare atțin să sublinieze această atmosferă până la urmă și în comun, au organizat o serată în ziua închiderii jocurilor, la hotelul în care eram găzduiți.

Cred că și aceasta a fost de un mare aport pentru cunoașterea realităților din Estul Europei.

Am avut deosebita plăcere și cinste de a primi împreună cu delegația Jugoslavă condusă de Miroslav Kreacici, vizita la hotelul nostru a delegației de observatori sportivi ai URSS. condusă de vice președintele Com. pentru Educație Fizică și Sport U. Kraincev.

Delegația română nu a putut trimete reprezentanți în ședințele federației internaționale și a CIO. întrucât aceste ședințe erau deschise numai membrilor permanenți ai forurilor respective.

Am luat parte la ședințele tehnice ale Comisiei de ski pentru organizarea Jocurilor Olimpice. Aci am avut a protesta împotriva înscrierii la probele de ski a austriacului E. Holder fost membru al formațiilor SS. și unul din călăii naziști din Norvegia. Nu am putut obține câștig de cauză deși am lucrat în comun cu delegații Jugoslaviei și Bulgariei deoarece pe de o parte elveții au net favorabili austriacilor și sub cuvântul că nu fac politică în sport au susținut pe naziștii din echipa Austriei iar pe de altă parte nu am avut sprijinul delegației Norvegiei, principalul acuzator al lui Holder și deținătoarea dovezilor de activitate în formațiile S.S. Credem totuși că protestul nostru a făcut impresie și că nu a rămas fără nici un rezultat. S'a vorbit foarte mult despre acest caz, s'a arătat poziția noastră comună și dârză în privința nazismului.

Despre organizare în general lucrurile sunt cunoscute din comunicatele făcute din vreme presei și din declarațiile concurenților la întoarcerea în țară așa încât nu voi insista asupra acestei laturi.

Voi sublinia numai că critica aspră și nemulțumirea totală față de comercializarea J.O. de către organizatori a fost unanimă și că în special delegații țărilor nordice, a celor din estul Europei și aceea a Franței au protestat și ziarele acestor țări s'au făcut ecoul lor.

Părerea generală este că s'a dovedit fragilitatea acestor concursuri, superficialitatea ideii olimpice în vechea concepție și lipsa de viabilitate a Comitetului Internațional Olimpic ca și a tuturor instituțiilor sale.

S'a văzut la St. Moritz că jocurile Olimpice nu au un suport solid, că nu există la baza lor ceva trainic mai presus decât o oarecare întrecere sportivă internațională.

Organizarea elvețiană și-a asumat sarcina de a arăta fără voia sa toate aceste lipsuri și s'a priceput prin mentalitatea mercantilă ce a etalat-o, să dea o puternică lovitură Jocurilor Olimpice.

Pentru toți cei cari cunosc Jocurile Balcanice a fost dovada cea mai bună că în aceste jocuri se găsește calea sănătoasă și justă a întâlnirilor internaționale. Pentru noi a fost evident că acolo se urmărește ceva mai mult decât desemnarea celui mai bun sportiv, acolo se asigură succesul deplin chiar pentru chestiunile pur tehnice.

La St. Moritz putem spune că dacă s'a urmărit ceva au fost încasările și beneficiile financiare pentru organizatori, care în cea mai mare măsură erau proprietari de hoteluri, case de articole sportive, alimentare etc.

Trebue să dau un exemplu: Pe pânza marcând sosirea în curse de ski era scris cu litere mult mai mari „Chronometrages Omega" de cât cuvântul „Sosire"

Intâietatea a fost acordată spectatorilor, sportivii fiind tratați ca niște numere de atracție pentru premii.

Din aceste motive multe conflicte s'au ivit în timpul concursurilor ca de exemplu, în momentul când concurenții la proba de coborîre domni n'au putut lua funicularul spre a urca la plecare în cursă, spectatorii ocupând locurile și ei fiind îndemnați a trece la coadă.

Considerațiuni tehnice

Față de posibilitățile skiorilor noștri și de lipsa instalațiilor necesare la noi în țară, clasamentul obținut este cel așteptat și ne poate mulțumi.

Totuși față de felul în care se prezenta echipa de ski după trei săptămâni de antrenament în Elveția trebue să spun că erau de așteptat rezultate mult mai bune. Nu este o apreciere personală, ci ea a fost împărtășită de toți cei care au văzut pe Românii la Davos și în prima săptămână la St. Moritz.

Explicația nerealizării performanțelor scontate trebue pusă în sarcina a două cauze:

A. Timiditatea și lipsa de experiență.

B. Accidentele suferite.

Analizând aceste două cauze putem constata:

Cu mici excepții skiorii noștri au dovedit a nu avea încă ceiace se cheamă în mod curent „temperamentul de concurent". Aceasta a făcut ca în concurs în loc să dea maximum de performanță să fie mult mai slabi decât la antrenament.

Această lipsă provine din contactul prea puțin frecventat cu marile concursuri internaționale și al circumscrierii concursurilor naționale într'un cadru prea familiar care nu mai prezintă interes și emoții pentru protagoniști.

Echipierii noștrii au dovedit a avea complexe de inferioritate față de străini și aceasta nu se poate combate decât printr'o educație temeinică extra-sportivă.

Contactul cu skiorii țărilor cu un nivel tehnic foarte desvoltat nu a dus la schimbarea posibilităților concurenților noștri și la aproape totala lor paralizare, apărând ca niște elevi complect intimidați în fața profesorilor ceeace arată că nu sunt siguri pe ei și că o doză mare de superficialitate caracterizează pregătirea lor și tehnică și morală.

A doua cauză: accidentele suferite, desigur se datoresc ghinionului cât și tributului inerent ce este dat de o echipă de ski în antrenament intens pe o pârtie grea la concurs. Dar ele ar fi putut fi evitate în oarecare măsură dacă antrenorul n'ar fi forțat puțin nota, trăgând după el skiorii noștri în coborâri prea rapide, nedându-și seama că echipa în dorința de a da cât mai mult și a nu recunoaște o stare de inferioritate, de multe ori se declara gata să întreprindă curse cari întreceau posibilitățile lor de moment. Aci s'a dovedit lipsa pe care am avut-o de a nu putea urmări antrenamentul personal sau printr'un om capabil să urmărească pas cu pas antrenamentul dublând antrenorul, nu din punct de vedere tehnic, ci cel al întocmirii programului de antrenament.

Toți concurenții noștri au avut căzături în plină viteză cari chiar pe cei cari nu i-a scos din cursă au avut darul de a le tempera elanul.

România a 6-a la combinata alpină

Adoptând metoda cea mai simplă de clasificare și anume adunarea punctelor reprezentând numărul locului obținut în clasament de concurenții echipelor naționale ajungem la următoarea:

CLASIFICARE PE NAȚIUNI:

COBORÂRE: (6 concurenți): Austria 64 p.; Elveția 65; Franța 128; USA 247; Ungaria 375; România 377; Argentina 495; celelalte națiuni neclasificate (Italia, Canada, Suedia; Norvegia; Finlanda; Cehoslovacia; Polonia; Jugoslavia; etc).

SLALOM (4 concurenți): Franța 54 m.; USA 67; Norvegia 113; Jugoslavia 121; Canada 134; Argentina 194; etc. (România neclasată).

COMBINATA ALPINĂ (4 concurenți): Austria 36 p.; Elveția 43; Franța 48; Norvegia 91; USA 92; Canada 129; România 177; Ungaria 177 etc.

COBORÂRE (4 concurenți): Elveția 25; Austria 33; Franța 61; Italia 66; Norvegia 72; Suedia 118; USA 155; Canada 172; Ungaria 214; Jugoslavia 231; România 232; Chile 295, etc.

SLALOM (3 concurenți): Franța 26 p.; Elveția 22; Suedia 25; Austria 35; USA 43; Italia 48; Cehoslovacia 64; Norvegia 78; Jugoslavia 81; Canada 84; Ungaria 103; România 134; Argentina 138, etc.

COMBINATĂ (3 concurenți): Franța 22; Austria 23; Elveția 27; Cehoslovacia 56; Norvegia 59; USA 63; Canada 80; Ungaria 111; Jugoslavia 122; România 124, etc.

In 14 ani, un record mondial doborât de 14... ori la Planitza

Evoluția unui record sau, dela 9 la 118 metri

Sfârșitul reportajului corespondentului nostru permanent la Belgrad: ALEXANDER KONSTANTINOVICI

Terminăm astăzi reportajul asupra salturilor cu skiul, Planitzei și în general asupra evoluției recordului mondial în această specialitate. Așa cum amintit reportajul acesta ne-a fost trimis de corespondentul nostru permanent la Belgrad, ALEXANDER KONSTANTINOVICI.

Recordul — primul — jugoslav de sărituri cu skiul a fost stabilit în 1921 în cadrul campionatului național de ski. Josef Pogacar, a fost primul recordman, sărind... 9 metri de pe trambulină de 15 metri.

In 1929, la Blad, Bogo Sramel atingea 33 metri și doi ani mai târziu Josko Jankia sărea 38 m. In cadrul campionatului mondial la Oberhof, Sramel sări pentru prima oară 46 m., iar la Innsbruck, — tot — la campionatele mondiale, Franc Palme sări 51 metri. Abia în 1934 la Bled, Tone Decman, atinse 55 metri, pentru ca Palme să sară la Zakopane 59 m.

Odată cu construcția Planitzei recordurile au evoluat după cum arătăm mai jos.

Capodopera celui mai mare expert al lumii în construcția tribunelor de ski

Gigantica construcție a ing. Stanco Bloudec s'ar putea greu înfăptui într'un alt masiv muntos decât al Alpilor Julieni. Elveții au încercat să mărească trambulinele lor pentru a mări și distanța saltului, însă n'au reușit. Inainte de războiu norvegienii, frații Ruud, au plătit aproape cu viața experiența de-a sări mai mult decât este capacitatea trambulinei la Vilars. Terenul este deci una din condițiunile primordiale, iar Ranitza este ascunsă pe un teren ideal, acoperit abundent cu zăpadă și ferit de vânturi, cari sunt pericolul No. 1 al săritorilor. Acest centru sportiv de iarnă mai are avantajul de-a fi aproape de calea ferată fiind legat cu căi bune de comunicație. O altă condiție ideală a Planitzei este însăși construcția ei masivă. Ing. Bloudec este indiscutabil cel mai bun expert pentru construirea trambulinelor de sărituri.

Toate cele construite de el s'au dovedit foarte bune, solide și nepericuloase, pe când aproape peste tot în lume s'au întâmplat accidente mortale la sărituri.

Incepând dela Austriaci până la Norvegieni toți au declarat că nu s'au simțit nicăeri mai siguri, decât pe uriașa Planitza.

Luna Martie cea mai favorabilă pentru sărituri

Condițiunile atmosferice, în primul rând zăpada, vântul și temperatura nu permit sărituri în tot cursul iernii, la Planitza. Atunci când a fost construită trambulina s'au studiat condițiunile atmosferice și s'a constatat că primele zile ale lunii Martie sunt cele mai favorabile pentru sărituri. Pe trambulinele mai mici, aceasta nu joacă un rol prea însemnat, însă aci fiecare amănunt trebue studiat pentru a asigura succesul saltului respectiv al zborului și securitatea însăși a săritorului. Grație studiilor amănunțite și excelentei construcții cu drept cuvânt tranbulina „mamei" a devenit faimoasă și victorioasă în toată lumea.

Primele salturi

Primele salturi și însăși sărbătoarea inaugurării Planitzei au avut loc în 23 Martie 1934.

Cu drept cuvânt se poate spune că acestea au fost sărituri și nu zboruri, fiindcă nici un concurent n'a atins suta de metri.

Dealtfel nici n'ar fi putut să atingă. Totul depindea de constructorul Bloudec cât se va sări. In primul an inginerul a permis sărituri până la 90 m. și aceasta a fost suficient pentru dobortrea tuturor recordurilor naționale, europene și mondiale. A fost necesar ca skiorii să se obișnuiască cu trambulina, pentru a se putea utiliza mai pe urmă toată capacitatea ei. Succesul săriturilor depindeau de fruntea trambulinei cât și de condițiunile atmosferice.

Pe lângă săritorii jugoslavi, la primele salturi au luat parte și Austriacii, Nemții și Norvegienii.

Un interes viu prezentau frații Birger și Sigmund Ruud, despre cari scria și vorbea întreaga lume sportivă. Peste 4000 de spectatori așteptau cu nerăbdare începutul, mai bine zis inaugurarea Planitzei. Cel mai înalt start al tranbulinei a fost situat atunci la 129 m., puntea fiind înaltă de 2,5 m și lată 6 metri. Unghiul de cădere a fost de 39 grade până la lungimea saltului de 95 m. Săritorul care atingea 60 m. cădea dela o înălțime de 26 metri la 70 m.—33 metri, la 80—40 metri la 80—50 metri înălțime. Iată cum au sărit pe rând concurenții. Primul austriacul Neisenbaher 60 m. Apoi novegianul Gutormson 69 m. cu greșeală, iar după el într'un stil magnific novegianul Soerensen 71 m. și Sigmund Ruud 68,5 m. A urmat jugoslavul Norșec cu 48 m. și Birger Ruud (Norvegia) 69 m. Faimosul Geonson care avea un stil curios făcea impresie că va cădea pe cap a sărit 71 m. iar ultimul și cel mai lung salt al anului a fost al austriacului Hell cu 74 metri.

In prima zi nimeni n'a atins 80 m. iar publicul cerea recorduri.

Primul record mondial pe Planița

A doua zi Gutormson trece de 80 m. călcând cu schiurile pe punctul care indica cifra 81. Publicul a salutat călduros coborîrea cifrei 80. Urma să sară Sigmund Ruud.

In momentul când a trecut puntea, publicul a avut aspectul că se va întâmpla un accident grav. Skiurile lui Ruud s'au încrucișat, toți credeau că va cădea ca un ghem la vale. Insă, Ruud a reușit să-și refacă poziția picioarelor în aer și să atingă 86,5 m.

Noul record mondial fusese doborît în Jugoslavia, depășind cu jum. metru recordul dela Vilers. Au marcat apoi alți săritori dintre cari Birger Rud 78, Hof 89, Geonson 84 și Hel 84,5 m. Frații Ruud se întreceau și în ultima zi Birger a doborît în câteva zile noul record mondial cu saltul de 92 m.!! Publicul a fost în delir. Saltul lui a fost necunoscut ca primul record mondial pe Planița. Bilanțul anului 1934 a fost: 92 m. Birger Ruud (Norvegia) record mondial și 66 m. Albin Novșec (Jugoslavia) record național.

1935 nou record mondial 95 m.!

Anul viitor interesul a fost mai mare, peste 12.000 persoane dorind să vadă, dornice de doborîre a recordurilor; salturile din Martie.

Insă în acest an, au început și campaniile împotriva Planiței. Forul suprem a cedat acelora cari se temeau de concurență, interzicând norvegienilor de-a sări. Totuși în afara concursului mica echipă norvegiană a sărit. Pe de altă parte Austriecii au pretins să sară cu toată echipa lor, cu toată că numărul concurenților fiecărei țări era limitat.

Ca semn de protest au refuzat să sară cu excepția lui Hel, care nu era încăpățânat.

Bilanțul oficial al anului 1935 a fost: 1) Stanislav Marusarj (Polonia) 80,5 m. iar nou record mondial 95 m. Andersen (Norvegia) hors concurs. Recordul jugoslav 72 Bog Șramrel.

100 m. au fost trecuți în 1936

Trambulina "mamut" s'a încununat cu succes în 1936. Norvegienii n'au mai venit în schimb austrieci și cehoslovacii nau părăsit Planitza. Inginerul Bloudec a întreprins mărirea trambulinei și astfel și ameliorarea rezultatelor. Norvegienii cu toate că n'au venit s'au interesat zilnic prin telefon de rezultate. In acest an s'a arătat ca fiind cel mai bun austriacul Brandl.

Cu o viteză de peste 90 km pe oră Brändl trecea în fiecare salt 90 metri. In penultimul salt s'a putut vedea din

(Continuare în pag. 5-a)

PĂI D'AIA!

— „De câte ori îl văd jucând pe portarul ăsta, îmi amintesc de Wetzer".

— „Da, ce, Wetzer știa să apere?"

— „Păi, nu, tocmai d'aia!?"

REBUS

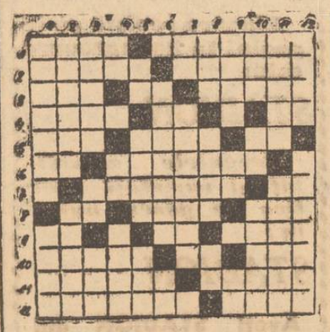

CUVINTE SPORTIVE INCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1. Egalitate în sport — Iubita lui Clement Baciu; 2. Verb conjugat prea des de arbitrii noștri — Fondistul la sfârșitul cursei; 3. Ca la 1 oriz. (1); — Organizație sportivă ploieșteană — Ce face Cristea; 4. Anvelopă franțuzească — Perioadă pentru campionatele balcanice — Pe cadranul cronometrului; 5. Loc favorabil pentru football — Pepinieră de sportivi — La curse; 6. ACR rămas fără atleții — Fost footballist — Echipă de football; 7. Federație românească — Echipă de football — Două litere din Kalina; 8. Atletic Club! — Cal de curse campion — Echipă de football; 9. Ziar românesc — E greu să urci până în vârful muntelui! — Sport squatic; 10. Ce facem după match — Atlet român în inițiale — Sport la nimereală; 11. Rugby-ul de adversar — Merge cu 1 vert. (1); 12. Fostă vedetă football-istică — Picior la volley, basket, etc.

VERTICAL: 1. Merge cu 11 oriz. (2) — Jucător submediocru; 2. Fost football-ist! — Echipă de football; 3. Echipă de football — Călărași — Echipă de football; 4. VVT! — Errikson — Nume de subretă!; 5. Moinal — Prima Banat.. fără primă — Bătut; 6. Merge cu 10 vert. (2); — Bun de marcat — Echipă maghiară fără cap; 7. Atlet român aruncător, în inițiale — Ciclist român pe tricou — Fost săritor în lungime; 8. Echipă de football — Federație internațională — Uniune; 9. Săritor, rugbyst și profesor de box, rugby și handball — Inaintea portarului Ionescu — Scriitor român în inițiale; 10. Un jucător dela Oțelul și-a pierdut capul — Mă mir! — Merge cu 6 vert. (1); 11. Matchul în „Sportul Popular" — Atlet cehoslovac; 12. Format din 5 oameni — Când se dispută vara galele de box.